

30.1.2015

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: **Andragende nr. 0942/2013 af René Kortas, libanesisk statsborger, om bevillinger til at drive apoteker i Grækenland for statsborgere fra tredjelande**

1.   **Sammendrag**

Andrageren er libanesisk statsborger og gift med en græsk statsborger, og hun har opholds- og arbejdstilladelse. Hun har en universitetsgrad i farmakologi fra et græsk universitet og en bevilling til at udøve hvervet som farmaceut i Grækenland. Hendes ansøgning om en bevilling til at drive et apotek i Attika-regionen blev afvist, fordi hun var udenlandsk statsborger. Hun anmoder om oplysninger angående hendes rettigheder til ansættelse og selvstændig erhvervsvirksomhed i henhold til hendes opholds- og arbejdstilladelse.

2.   **Opfyldelse af betingelserne for behandling**

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 11. februar 2014). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 216, stk. 6).

3.   **Kommissionens svar, modtaget den 30. januar 2015**

Efter en analyse af sagen på baggrund af EU's forskellige retlige instrumenter og på grundlag af de oplysninger, andrageren har indsendt, er det ikke muligt med sikkerhed at fastslå en forbindelse mellem hendes sag og EU-retten.

Navnlig er andrageren, idet hun er bosiddende i den medlemsstat, hvori hendes ægtefælle er statsborger, og denne ikke har udøvet retten til fri bevægelighed i henhold til direktiv

2004/38/EF¹, ikke omfattet af dette direktivs anvendelsesområde og kan derfor ikke opnå nogen ret til ligebehandling i henhold til dette direktivs bestemmelser².

Endvidere ville andrageren som tredjelandstatsborger ikke tilhøre den personkreds, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2005/36/EF³ og 2006/123/EF⁴, medmindre hun kunne sidestilles med en EU-borger i henhold til andre specifikke EU-direktiver.

På den anden side kan de bestemmelser om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding, der er fastsat i direktiv 2003/109/EF⁵, være af betydning for hendes sag. Dette direktiv fastlægger de betingelser, hvorpå en medlemsstat meddeler tredjelandstatsborgere, der opholder sig lovligt på dens område, status som fastboende udlænding eller inddrager denne status og de dertil knyttede rettigheder.

Ifølge direktivets artikel 4 skal medlemsstaterne meddele tredjelandstatsborgere, der har opholdt sig lovligt og uden afbrydelse på deres område i fem år umiddelbart forud for indgivelsen af den relevante ansøgning, status som fastboende udlænding. Desuden fastlægges betingelserne for at opnå status som fastboende udlænding i artikel 5, ifølge hvilken medlemsstater afkræver tredjelandstatsborgere bevis for, at de råder over faste og regelmæssige indtægter samt sygeforsikring til sig selv og de familiemedlemmer, som de har forsørgerpligt over for.

Såfremt andrageren opfylder disse betingelser, er hun berettiget til at ansøge om status som fastboende udlænding. Denne status er permanent og omfatter en række rettigheder, der er meget lig dem, der tilkommer statsborgere, herunder ligebehandling på en lang række økonomiske og sociale områder.

Navnlig fastsættes det i direktivets artikel 11 at *"en fastboende udlænding har samme rettigheder som medlemsstatens statsborgere med hensyn til følgende: a) adgang til lønnet arbejde og selvstændig virksomhed, forudsat at arbejdet ikke – heller ikke lejlighedsvis – vedrører udøvelsen af offentlig myndighed, og ansættelses- og arbejdsvilkår, herunder regler om afskedigelse og løn."*

Ud fra de fremsendte oplysninger kan Kommissionen ikke vurdere, hvorvidt andragerens situation er omfattet af direktivet. Hvis dette er tilfældet, og hun har en EU-opholdstilladelse for fastboende udlændinge, burde andrageren have ret til ligebehandling med medlemsstatens statsborgere for så vidt angår bl.a. selvstændig erhvervsvirksomhed i overensstemmelse med betingelserne i national lovgivning.

Konklusion

På baggrund af de oplysninger, andrageren har indsendt, kan Kommissionen ikke påvise eksistensen af en forbindelse med EU-retten.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område.

² Som bekræftet af Domstolen for Den Europæiske Unions faste retspraksis giver direktiv 2004/38/EF ikke en afledt opholdsret for tredjelandstatsborgere, som er familiemedlemmer til en unionsborger, i den medlemsstat, hvor unionsborgeren er statsborger; jf. seneste dom af 12. marts 2014 i sag C-457/12, S.G., præmis 34.

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked.

⁵ Rådets direktiv af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding.